

Yazar: Ramazan YILMAZ

Sakal býrakmanýn ya da kesmenin hükmü

Yüce Allah (cc), Müslümanlarýn neleri yapýp neleri yapmayacaklarýný Kur’an’da ve razý olduđu Yslâm dininde apaçýk bir þekilde açýklamýþ, bunun pratiðini de, en güzel örnek olarak alýnmasýný emrettiði Rasulü’nün hayatýnda ortaya koymuþtur. Rasulallah (as), Rabb’inden kendisine bildirilen hükümleri, hayatýnda pratize ederek açýklamýþ, ümmetine en güzel örnek olarak býrakmýþtýr. Bu örnekliði, Rasulallah (as)’ýn sünnetidir! Onun sünneti, Rabb’inin kendisine bildirdiði hükümlerin nasýl yapanacaðýný, yapýarak ortaya koyarak açýklamaktýr. Bu nedenle Rasulallah (as)’ýn, söz ve davranýþlarýnda Kur’an’a aykýrý, Kur’an’a raðmen hiçbir þey bulunmaz ve o, ancak Kur’an’ý ahlak edinmiþtir. “Ve muhakkak ki sen, büyük bir ahlâk üzerindesin.” (Kalem, 4) Kur’an, kendisinde çelipki bulunmayan, her konuda en güzel açýklamayý yapan, doðruyu ve yanlýþý en ince teferruatýna kadar ortaya koyan bir kitaptýr. Ýman edenler, bir konuyu araþtýrýrken mutlaka Kur’an’ýn o konudaki ayetlerinin bütününe bakmakla mükelleftirler. Aksi halde yanlýþ sonuçlara giderler ve kendilerini sorumluluk altýna sokarlar. Yüce Allah (cc), Kur’an’ýn hayata nasýl uygulanacaðý, konularýn nasýl anlaþýlacaðý konusunda, rasullerin hayatlarýndan örnekler vermip, en son Rasulü Hz. Muhammed (as)’ýn da bu konuda, en güzel örnek olduðunu bildirmiþtir. Kur’an’dan bir konuyu araþtýran ya da bir konuda belli bir iddiada bulunan kimseler, verilen rasul örneklerini ve Hz. Muhammed (as)’ýn en güzel örnekliðini almalarý halinde en doðru bilgiye ulaþabilirler. “Andolsun, sizin için Allah’ýn Rasulü’nde, Allah’a ve ahiret gününe kavuþmayý uman ve Allah’ý çok anan kimseler için, en güzel bir örnek vardýr.” (Ahzab, 21) Bazý kimseler, Kur’an’ý eksik okuduklarý, ayetleri yeterince anlamadýklarý, Rasulallah (as)’ýn en güzel örnekliðinden hareket etmedikleri ve Sünnetin ne olduðunu bilmedikleri için, Kur’an ile çelipen kimi fikirler

ortaya atmakta, böylece kendileri sorumluluk altına girdikleri gibi, bapkalarünü da yanlyplara sürüklemektedirler. Herhangi bir amelin farz ya da Sünnet olduünu iddia edebilmek için, öncelikle farz ve Sünnetin ne olduünun bilinmesi gerekir. Bunlar bilinmeden, bir amelin farz ya da Sünnet olduü konusundaki bir iddia, Allah'ın ve Rasul'un ne apaçık bir iftiradır. Yüce Allah'ın ve Rasul'un özerine iftira atanların da yeri cehennemden başka değildir. “Yalan söyleyip Allah'ın iftira atan ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! öphesiz zalimler, kurtuluşa ermezler.” (En'am, 21) Kur'an'da bulunmayan bir peye farz demek, bir konuda helal ya da haram iddiasında bulunmak, yüce Allah'ın özerine iftira atmaktır. Yüce Allah (cc), iman edenleri uyarmış, ağızlarına geldiği gibi bu helaldir, bu haramdır ökinde konuümalarının bildirmidir. “Dillerinize yalan vasfederek bir pey için: ‘Bu helaldir ve bu haramdır’ demeyin; yalan uydurup Allah'ın iftira etmiş olursunuz; öphesiz, yalan uydurup Allah'ın iftira edenler, kurtulamazlar.” (Nahl, 116) Helal, haram ve farzlar, Kur'an'da açıkça belirtilmiş, Rasulullah (as), bunu hem ifade etmişler, hem de hayatlarında yapmışlardır. Kur'an'da herhangi bir hüküm olmadığı halde sakal bürakmanın farz, kesmenin haram olduünu iddia etmek, çok açık bir ökinde yüce Allah'ın özerine iftira atmaktır ki müfteriler, hiçbir ökinde azaptan kurtulamazlar. Sakal bürakmak farzdır iddiası Kur'an'ın anlamadan, ayetleri kendi hevalarına göre yorumlayan kara cahil kimseler, sakal bürakmanın farz olduünu iddia etmekte, sakalı olmayan insanların da küfür ve öirk ile itham etmektedirler. Farz ve sünnetin ne olduünu bilmeyen cahiller, yüce Allah'ın indirdiği gerçekleri saptırıp nasıyl bir dalalet içerisinde bulduklarını bilmeden hevalarını ölç edinip kendilerince farzlar öreterek sapmaktadırlar. Bir hüküm, Allah'ın ve Rasul'un ait olması, o hüküm, yüce Allah (cc) tarafından bir emir olarak bildirilmesi ve Rasulullah (as)'ın da o hüküm hayatında yapması gerekir. Bu durumda o hüküm, Allah ve Rasul'un ait olmuş olacak ve Müslimanlar, o hükme tabi olacaklardır ki, aksine hareket sapıklıktan başka bir pey değildir. “Allah ve Rasul', bir ipte hüküm verdiği zaman, M'amin erkek ve kadın için o ipe kendilerine göre seçme hakkı yoktur, kim Allah'a ve Rasul'un karşı gelirse, muhakkak apaçık bir sapıklığa düşer.” (Ahzab, 36) Müslimanlar, yüce Allah'ın ve Rasul'un iman etmelerinin

geređi olarak Allah ve Rasulü tarafýndan konulan hükme tabi olmak ve onu yapamak zorundadırlar. Yüce Allah (cc), helal, haram konusunda iman edenleri uyardýđy gibi, o emirleri getiren Rasulü’nü de uyarmýđ, bu konularda dikkatli olmasýný kendisine bildirmiştir. “Ey Nebi, niçin, Allah’ýn sana helal kýldýđy peyi, neden eplerinin, hođnutluđunu arzularak haram kýlyyorsun! Allah bađýplayandýr, esirgeyendir.” (Tahrim, 1) Hüküm bu denli apaçýk bir bekilde ortada ve bu hükme ilk muhatap olan Rasulallah (as) iken, uydurduklary yalanlary Rasulallah (as)’ýn üzerine atarak ona iftira edenler, elbette kurtulup yüzügöremeyeceklerdir. Yüce Allah (cc), Kur’an’da sakal konusunda hiçbir hüküm indirmemiđ, Rasulallah (as) da bu konuda insanlara farz anlamýnda bir zorunluluk yüklememiđ, sakalýn farz olduđu konusunda bir söz söylememiştir. Rasulallah (as), tebliđe bađladıktan sonra kýlyk kyyafet ve sakalýný deđiptirmemiştir. Rasulallah (as), içerisinde yapadýđy toplumun kýlyk kyyafetini aynen kullanmýđ, sakalýný da, o toplumda genel geçer olan ölçülere uygun bir bekilde býrakmýđ, davete bađladıktan sonra sakal ve kýlyk kyyafetinde hiçbir deđipiklik yapmamýđ, Müslümanlara da bu konuda herhangi bir tavsiyede bulunmamýptýr. Rasulallah (as), saç, býyyk ve sakal ile ilgili ilk sözünü Medine’ye yerleptikten sonra Müslümanlaryn, Medine’deki Yahudilerin sakalý ile ilgili sorular sormalary üzerine söylemiştir. Rasulallah (as), Rasul olarak nasýl ki insanlary Tevhidi esaslar konusunda uyarmýđ, onlaryn Rab’lerine nasýl ibadet edecekleri konusunda açýklamalarda bulunmuđ ve örnek olmuđ ise, ayný bekilde bir önder ve bir lider olarak da toplumun her peyi ile ilgilenmiştir. O, önderlik yaptýđy toplum fertlerinin, kipilikli, þahsiyetli birer insan olmalarýný, dođru dürüst bir davranýđ sergilemelerini, kýlyk kyyafetlerine dikkat etmelerini de onlara tavsiye etmiştir. Mekke’de onüç yýl boyunca Tevhidi esaslara tebliđ görevini sürdüren Rasulallah (as)’ýn, sakalla ilgili bir tek sözü yoktur. Her konuda Müslümanlary uyaran Rasulallah (as), sakalla ilgili sözlerinin tümünü Medine’de söylemiştir. Cahil kimseler, Rasulallah (as)’ýn, ilk tebliđe bađladıktan sonra, onüç yýlyk Mekke mücadelesi boyunca insanlary sürekli yüce Allah’ý birlemeye davet ettiđini, bu süre içerisinde saç sakal konusunda tek bir söz bile söylemediđini bilmeyecek kadar cahildirler. Emir ve nehyi çok iyi bilen Rasulallah (as)’ýn, sakalla ilgili söylediđi sözler, tamamen tavsiye niteliđindedir. Sakalýn farz olduđunu iddia edenler, bu konuda bir sürü sözler uydurarak bunlary Rasul (as)’ýn üzerine iftira

atmaktadırlar. Rasulullah (as)'ın, sakal ile ilgili sözleri, söylediklerini anlamayan, yetmezmiş gibi onun sözleri, söylediklerini de iktirerek sözleri, yeyen cahiller, bir de kendi yorumları ve mezheplerinin görüşleri ile sakal bırakmanın farz, kesilmesinin haram olduğunu iddia ederek Allah ve Rasulullah'ın zehrine iftira atmaktan kaçınılmazdır. Rasulullah (as)'ın, sakal konusundaki ilk sözleri; Mekke'de, müşriklerle karşı karşıya geldiği, sakal pekilleri aynı olan Müslümanlar, Medine'de geldiğinde Yahudilerle karşılaştıkları, onların kendi gelenek ve geleneklerine göre olan karşı karşıya geldiğini, oldukça uzun sakal pekilleri olduğunu belirtir. Yahudilerin uzun sakallarını görün bir kısmın Müslüman, Rasulullah (as)'a gelerek: "Ey Allah'ın Rasulü, Yahudilerin uzun sakalları vardır, biz de bırakalım mı?" diye sormaları üzerine Rasulullah (as), eliyle sakalını tutarak, "Sakalınız bir tutam uzatın, böylece sakalınız kısalsın, saçlarınız da tıraş edin" buyurdu rivayet edilir. Amr ibni Puayb'ın babasından, onun da dedesinden (r.ah) rivayetine göre "Rasulullah (as), sakalının eninden ve boyundan (bir tutamdan fazlasını) alırdı." (Tirmizi, Edep, 17, no: 2762, 5/94) Rasulullah (as), müşriklerin ağızlarına kadar giren uzun büküklerine tepki olarak da Müslümanlara: "Müşriklere muhalefet edin; sakalları bırakın, bükükleri kırpın" buyurmuştur. (Kutub; Sitte, Hadis no: 2121, ziyet) Rasulullah (as)'ın, "Müşriklere muhalefet edin; sakalları bırakın, bükükleri kırpın" sözleri; sözleri; anlayıp dinlemeden bunu ağızlarına dolayanlar, onun sözleri; ¸ arıtmaktadırlar.

Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA

/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:6.0pt; mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:6.0pt; mso-para-margin-left:0cm; text-indent:35.45pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt; font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri; mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial; mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;} Rasulullah (as)'ın, Tevhidi esaslarla ilgili sözlerini topluma ulaştırma metodunu, o konudaki söz ve fiillerine uymayı dini sakal ve benzeri peylerden ibaret bilenler, karşılarına muhalefet

sakala indirgediler, bu yetmezmiş gibi sapıklılıklarında o denli ileri gittiler ki, nereden geldiği kime ve neye ait olduğu bilinmeyen kıl parçaları, renklerle tapınmaya başladılar. Sakal, o günkü toplumlarda bir yaşam tarzı, bir gelenektir ve hemen her toplum sakallıydı. Rasulullah (as)'ın, her iki sakalla Yahudi ve müşriklere küfürden uzaklaştırılması ve Müslümanları, kendilerine ait bir kılıklarının olması gerektiği konusunda uyardı. Yüce Allah'ın topluma karşı ve dinine karşı olan dikkat eden Rasulullah (as), Müslümanlara, sakallı olmaları tavsiye ederken, kimi zaman da sakallı olmaları, omuzlarına düşecek kadar uzatılmıyordu. Bu da gösteriyor ki, Rasulullah (as)'ın sakal ve bakiye ilgili tavsiye niteliğindeki sakallı, dini bir vecibeden değil topluma karşı hassasiyetten dolayıdır. Rasulullah (as), Batı bir şekilde yaşamı, oranın giyimi ile ilgili peşer sakallıydı. Fakat sakal farz olsaydı bu durumda Rasulullah (as), dinin diğer emirlerini tebliğ ettiği gibi sakal konusunu da daha Mekke'de iken ya da Medine'ye gelir gelmez, Yahudi ve müşriklere küfürden uzaklaştırılması için farz olduğunu sakallıydı. Bunun sakalla olmayışı, konu ve olaylara bakıldığında açıklanabilir. Bir peşin, tarihin her dönemindeki bakiye Müslümanlara farz olabilmesi için o peşin mutlak anlamda Kur'an'da ya da Allah'ın bir hükmü olarak emredilmesi, Rasulullah (as)'ın da bunun Allah'ın emri bir farz olduğunu, diğer farz olanları belirttiği gibi belirtmesi gerekirdi. Oysa bu konuda herhangi bir emir bulunmadığı, her aklîselim tarafından bilinen bir gerçektir. Rasulullah (as)'ın, sakal, giyim kuşam konusundaki hassasiyeti Rasulullah (as), sorumlu bir lider/önder olarak etrafındaki insanların kılık kıyafetleriyle de ilgilenmesi, onların temiz bakımlı giyimlerine küfürden uzaklaştırılmasıdır. O, Rasul olarak vahiy alıp getirerek ve insanlara anlatıp bizzat yaparak küfürden uzaklaştırıldı gibi, sorumlu bir lider olarak da toplumun sevk ve idaresi, fertlerin tutum ve davranışları, kılık, kıyafet ve giyim tarzları ile de ilgilenmiştir. Rasulullah (as), sakal birbirine karşı, peşin bir şekilde Müslümanların dolapmalarını istemiyor, onların temiz ve küfürden uzak bir şekilde yaşamalarını istiyordu. Nitekim Rasulullah (as), sakal birbirine karşı bir halde yanına gelen adama, eliyle işaret ederek sakallı dikkatini istemiştir, adam bunun yapıp geldikten sonra da küfürden uzaklaştırılmıştır: "Bu hal, sizden birinizin, tipik peşin gibi bakiye (sakal) karmakarışık vaziyette gelmesinden daha hayırlı değil mi?" buyurmuştur. (Küfürden uzaklaştırılması; Sitte, Hadis no: 2112, ziyet) Rasulullah (as), sorumlu olduğu toplum fertlerinin, tertipli ve küfürden uzak olmasını, giyim kuşamlarında itici ve dikkat

¸ekici bir şekilde dolapmalarını istememiştir. Bu nedenle dikkat ¸ekici, bozuk bir şekilde giyinen, sa¸ı bapı dağınık olan kipleri uyarmış, olmaları gereken hali onlara s¸ılemiştir.

Rasulullah (as), Ciirrane’de iken umre i¸in ihrama girmiş, sakal ve sa¸ını sarıya boyamış, ¸zerinde zaferan (safran) lekeleri bulunan bir c¸bbe giymiş bir adam gelir ve ona: “Ey Allah’ın Rasul¸, řu g¸rd¸đ¸n vaziyette umre i¸in ihrama girdim” der. Rasulullah (as) ona: “ řu c¸bbei ¸kar, sarı boyayđ da yđka, umrede iken Hac’da yaptđđnyđ yap” buyurmuştur. (Ebu Davud) (K¸t¸b¸ Sitte, Hadis no: 2112, ziyet) Rasulullah (as), kendileri temiz, bakımlı giyindikleri gibi sahabe de aynı şekilde temiz ve bakımlı olmuşlardır. Rasulullah (as), ihrama girmek istediği zaman koku s¸rd¸đ¸, sa¸ılarını yađladđđ konusunda onlarca rivayet vardır. Bir g¸n, sa¸ı, sakalı dağınık bir kipi, Rasulullah (as)’ın meclisine gelir; Rasulullah (as): “ Bunun bir yağ yok mu ki onunla sa¸ını d¸zeltsin” buyurur. (Irakî, Tahricu ahadisi’l-Yhya, 1/142) Aynı şekilde birbirine zıt rivayetler olmakla beraber Ybnu ¸mer (r. anh) de, sakalını sufra denen sarı boya ile boyar ve derdi ki: “Ben, Rasulullah (as)'y g¸rd¸m, sakalını bununla boyamıştı, en ¸ok sevdiği boya da bu idi; bununla elbisesini boyadđđ da olurdu.” (Ebu Davud, Libas, 18, 4064) Rasulullah (as)’ın en yakđn sadđk arkadaşı Hz. Ebu Bekir (r. anh) ile Rasulullah (as)’ı ¸ok seven Hz. ¸mer (r. anh)’ın da kına ve keten ile sa¸ılarını boyadđklarđ konusunda rivayetler bulunmaktadış. Yukarıda kaynaklar g¸sterilerek belirtildiği ¸zere Rasulullah (as), idare ettiği toplumun d¸zenli ve bakımlı olmalarını istemiş, bunun i¸in onların sa¸, sakal, kılđk kıyafetleri ile yakđndan ilgilenmiştir. Tamamen toplumsal bir g¸r¸n¸m ve d¸zen olan bu durumu, dindenmiş gibi g¸sterip farzlar, helal ve haramlar ihdas etmek, Allah ve Rasul¸ ¸zere iftira atmaktan, haddi apmaktan başka bir şey değildir. Sakala farz, kesilmesine haram diyenler Kur’an ve S¸nnette, sakal ile ilgili dini bir h¸k¸m bulunmadđđ halde sakala dini bir kılđf giydirip bırakđlmasđnyđ farz, kesilmesini haram olarak addedenler, Yslîm’ın temel esaslarını bilmekten mahrum, mezheplerini din edinen mezhep¸ilerden başkaları değildir. Pafiî'ye g¸re sakal s¸nnettir, kesimi ise sadece tenzihen mekruhtur. Hanefi'de ve diğer iki mezhepte ise h¸k¸m farklıdır; sakalı bıraktđktan sonra kesmek, tahrimen mekruhtur. Yalancı m¸fteriler, mezhep imamları olarak kabul ettikleri kiplerin g¸r¸pleriyle bile tatmin olmamış, imamlarını mekruh dediği sakal kesmeye haram demişlerdir. G¸n¸m¸zde mezheplerini din edinenler, mezheplerinin g¸r¸n¸ bilmeden, sonradan ortaya ¸kan mezhep îlimi dedikleri kiplerin

gömlerini savunarak sakal farz, kesilmesini harama kabul etmişlerdir. Bunların durumu tıpkı Tevbe suresi, 31. ayetinde belirtilen, ruhbanların ve âlimlerini ilah edinenlerin duruma benzer. "âlimlerini ve din adamlarını Allah'tan başka rabler edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de! Tek İlah olan Allah dâiminde ibadet etmeleri emredilmemişti. O'ndan başka ilah yoktur. O, onların ortak koştukları şeylerden yücedir." (Tevbe, 31) Mezheplerin din haline getirildiği bir dönemde yapılmış olan, İmam Ebu Hanife (r.aleyh) ile aralarında bin yıldan fazla bir zaman bulunan İbn Abidin Muhammed Emin (1784-1836) tarafından yazılan ed-Daru'l-Muhtar Hanefilerin din kitabında "Erkeğin, sakalını kesmesinin haram olduğu oldu iddia edilmiştir. Bu iddia, helal haram ihdas etmek, Kur'an'a aykırı hareket etmektir. İmam Malik (r.aleyh)ten 250 yıl sonra doğmuş el-Kadı Abdulvehhab (422) tarafından yazılmış Berhu'r Risale'de, "Sakal tıraş haram olduğu gibi mısle (bir uzvu kesme) sayıldığı takdirde kısaltmak da haramdır" denilmiştir ki bu, Rasulullah (as)ın, "Sakallarını kısaltın" hadisi ile a'ccedil; a'ccedil; elipmektedir. Pafii Mezhebinde, sakalın kesilmesinin haram olduğunu iddia edenler bulundu gibi mekruh olduğunu da iddia edenler olmuştur. Sakal konusu, Kur'an ve Sünnete dayanmayan bir iddia olunca aynı mezhepte farklı gömlerinin ortaya atılmasına neden olmuştur. Hanbeli mezhebi de diğer mezheplerden geri durmamış, helal ve haramlar ihdas ederek sakal kesmenin haram olduğunu iddia etmiştir. Kur'an ve Sünnete haram olduğu hakkında bir hüküm bulunmadığı halde mezhepler, dini kendilerine göre deşirtirerek sakal kesmenin haram olduğunu iddia etmişler, hatta öyle ki, Rasulullah (as)ın, sakalını kısalttığı, yanlarından aldığı rivayet edildiği halde haddini daha fazla aşan Maliki Ebu'l-Hasen, Berhu'r Risale'sinde kısaltmayı da haram saymıştır. Bu kişiye göre Rasulullah (as), sakalını kısaltmakla haram işlemiştir. Dini getirene din öğretilme ya da terciye tere sayma bu olsa gerekir! Sakal bırakmanın farz, kesilmesinin haram olduğunu iddia edeler, yüce Allah ve O'nun Rasulü; deşil, mezheplerini din haline dşil; pt; mezheplerdir. Onlar, İslamın bir hüküm olarak deşil, ataları olan kâşilerin ve din edindikleri mezheplerinin gömlerinden hareketle farz ve haram olduğunu iddia etmektedirler. Bu müfiteriler, her konuda olduğu gibi sakal konusundaki yalan ve iftiralarında o denli ileri gidiyorlar ki, uydurdukları yalanlarla Rasulullah (as)ı, a'ccedil; elipkiye dşil; rdşil; klerinin farkında bile deşillerdir. Müfiteri yalancılar, Rasulullah (as)ın sakal konusunda hassasiyetini ispatlamak adına, Rasulullah (as)ın, iman etmemiş Mecusilere bile sakal bırakılmak istediğini ima edecek kadar haddi aşmışlardır. Bu müfiterilere göre Kısra'nın,

Rasulullah (as)ın gönderdiği iki elçinin ikisi de sakalları kesmiş, bıyıkları ise uzatmışlardı. Rasulullah (as) huzuruna gelen bu adamların yüzlerine bakmak istememiş, onlara "Yazıklar olsun, size bunu kim emretti?" diye elçileri, onlar da "Bize bunu rabbimiz (Kisra) emretti" demişler. Bunun yüzüne Rasulullah (as) bakmış ve buyurmuş: "Fakat Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti." müftüler, bu yalanlarına kaynak olarak (Ybni Cerir et-Taberi) vermişlerdir. Rasulullah (as), "Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti" dediyse nerede o emredilen hüküm! Yoksa onu da bir keçi mi yedi! Müftüler, uydurdukları yalanlarla nasıl bir elçiyeye dikkatlerini göstermeyecek kadar körlerdir. Bu yalancılara göre Rasulullah (as), Yslamın davet mektupları gönderdiği kâşiflerin elçilerinin yüzüne bakmak istememiş, onların sakal tıraş olmaları yüzünden azarlamıştır. Genellikle ticari nedenlerle İslam ve diğer Hristiyan memleketlerine giden Rasulullah (as), o toplumların giyim, kuşam, saç sakal durumlarını çok iyi bilen birisiydi. Bu nedenle mektup gönderdiği kâşiflerin nasıl bir yapıda oldukları konusunda bilgi sahibi idi ve onların o halleriyle Yslamın davet ediyordu. Onun, karpısına gelen elçilerin yüzüne bakmak istemediği, müftülerin yalanlarından başka bir şey değildir. Yalancıların, Rasulullah (as)ın "Fakat Rabbim bana sakalımı uzatmamı ve bıyığımı kısaltmamı emretti" yalanı ile Kur'anın eksik olduğu oluyordu. Kur'anın sakal ile ilgili bir hüküm bulunmamaktadır, bu durumda Rasulullah (as)ın emredilen sakal ve bıyık ile ilgili hüküm Kur'anın konulması oluyor. Bu müftüleri yalancılar, uydurdukları yalanlarla yüce Allah ve Rasulullahın iftiralarda sınırlı tanınmışlardı. Yüce Allahın koruyacağı vadettiği Kur'anın sakal ve bıyık ayetlerinin olmaması nedeniyle müftülere göre Kur'anın eksiklik var ve yüce Allah (cc) (hâcib) onu korumamıştır. Aşklarından elçilerin anlamaya gideceğini bilmeyecek kadar puursuz olan müftüleri yalancılar, yalan ve iftiralarda sınırlı tanınmayacak derecede haddi aşmışlardı. "Peshiz Biz indirdik o zikri ve elbette biziz onun koruyucuları!" (Hicr, 9) Recim ayetini, keçinin yediğini iddia ederek yüce Allahın iftira atan müftüler, Miraç hadisi ile de yüce Allahın, (hâcib) kullarının halini bilmediğini iddia edip Hz. Musa (as)ın, Hz. Muhammed (as) ve (hâcib) yüce Allahın akıllı vererek emredilen elli vakit namazı beş

vakite indiridiğini iddia etmiplerdir. Rasulullah (as) a da
iftiralarında haddi apan müfteriler, “Fakat Rabb’im
bana sakalýmý uzatmamý ve býyyđýmý kýsaltmamý emretti”
yalanlarý ile yüce Allah’ýn emrettiđi sakal ve býyykla ilgili
ayeti Rasulullah (as) a Kur’an’a koymadýđý
algýsýný oluđturuyorlar. Oysa Rasulullah (as), kendisine emredilen her
peyi duyurmakla emrolunmuğtu. Buna göre Rasulullah (as),
eksiksiz olan Kur’an’da, sakal ve býyyk konusunu da
belirtmesi gerekirdi. Üstelik Allah’ýn emrettiđi bir
hüküm, Mecusilere anlatýlmadan önce o güne
kadar Müslümanlara anlatýlmasý gerekirdi. “Ey
Rasul, Rabb’inden sana indirilen peyi tebliğ et ve eğer bunu
yapmazsan, O'nun mesajýný tebliđ etmemiđ olursun. Allah seni
insanlardan korur, muhakkak ki Allah, kâfirler toplumuna hidayet
vermez.” (Maide, 67) Cahiliyenin ve atalar dinine tabi olmanýn
mantýđý hep aynýdır; kendi kuruntularýný dođru zannederek insanlarý
buna inandýrýp yüce Allah’ýn ayetlerini çarpýtarak
anlamak ve anlatmak. Nitekim mürikler de öyle
yapýyorlardý. Mürikler, kendi yalanlarýný yüce
Allah’a mal ederek O’nun üzerine iftira atýyorlardý.
“Onlar bir kötülük yaptýklarý zaman:
‘Babalarýmýzý bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah
emretti’ dediler; de ki, ‘Allah
kötülüđü emretmez, Allah’a karþý
bilmediğiniz peyler mi söylüyorsunuz!” (A’raf,
28) “Mürikler diyecekler ki: ‘Allah dileseydi, biz de
babalarýmýz da þirk kopmazdýk, hiçbir peyi de haram
kýlmazdýk.’ Onlardan önce yalanlayanlar da aynen
öyleydi, nihâyet azabýmýzý tattýlar. De ki:
‘Yanýnýzda bize çykardýđýnýz bir bilgi var mı? Siz
sadece zanna tabi oluyorsunuz ve siz sadece yalan
uyduruyorsunuz.” (En’am, 148) Ýslâmi deđerleri ve
Tevhidi ilkeleri, salt insani fiziksel yapýya indirgenmesi
yüzünden insanlar, Tevhidi esaslara yönelmiyor, hatta
kara cahiller yüzünden Ýslâm’dan nefret
ediyorlar. Bu kara cahiller, Kur’an’da geçen fýtrat
sözünü de anlamadan sakalýn fýtrattan olduđunu iddia
ediyor, bu nedenle ayetlerin anlamlarýný çarpýtıyorlar. Sakalýn
fýtrattan olduđu iddiasý Fýtratýn ne olduđunu bilmeyen cahiller, sakalý
kesmenin fýtratý deđiptirmek olduđunu iddia etmektedirler. Fýtratýn ne
olduğu bilinmeden, her peyi dini bir eksende açyklamak kiþiyi
dođal olarak yanlýþ sonuçlara götüreceptir.
Öncelikle fýtratýn ne anlama geldiđini bilmekte fayda vardýr.
Çünkü bu bilinmeden Rasulullah (as) a
“On pey fýtrattandýr” sözü anlaþýlmaz. Fýtrat
Bir peyi baþlangýcýnda yarmak, kazmak anlamýna gelen ve
“fatr” kökünden türemiþ olan fýtrat

kelimesi, “ilk yaratýlýb” manasýna gelir. Yani, mutlak yokluđun yarılarak içinden varlýöýn çýkmasýdýr. Fýtrat, bu yarma sonucu ortaya çýkan ilk varlýk halidir. Ýbn Manzur, Lisânü!-Arab adlý eserinde “fýtrat”ý böyle tanýmlar: Yaratýlýb, yapý, karakter, tabiat, mizaç, Peygamberlerin sünneti, Kâlb-i selim, adetullahtýr. Sadece yüce Allah’ý tanýma deđil, genel manada din ve dini hükümle tanýma da fýtridir. Ýnsanýn fýtratý sabit ve deđipiklik kabul etmez. Rum suresinin 30. ayeti Fýtrat ayeti olarak bilinmektedir. Fýtrat, ayrýca hilkat, tabii eđilim, hazýr olmak, huy, cibilliyet, içgüdü, istidat gibi manalara da gelir. Terim olarak fýtrat: “Allah Teâlâ'nýn mahlûkatýný, kendisini bilip tanýyacak ve idrak edecek bir hal, bir kabiliyet üzere yaratmasýdýr. “Muhyiddin Ýbn Arabi ise “fýtrat” sözüđüne “bir pey üzerine yaratýlmak” manasý vermektedir. “Fýtrilik” fýtrat kelimesinden türetilmiptir ve fýtrata yani yaradýlýb maksadýna uygun olan anlamýna gelmektedir. (Vikipedi) Bu tanýmlara göre Rasulullah (as) fýtrat sözünü, sosyal yapamdaki cibilliyet (ahlak, davranýb, bahsiyet), içgüdü ve hazýr olmak anlamlary ile kullanmýptýr ki o, zaten idare ettiđi toplumun davranýplary ve insanlaryn kibilikleri ile yakýndan ilgileniyordu. Müslümanlaryn, giyim kúpamlarynda, saç ve sakallarýnda pejmürde bir halde olmalarýný istemiyor ve onlara: "On pey fýtrattandýr; býyyöýn kesilmesi, sakalýn uzatýlmasý, misvak, istinpak, mazmaza, týrnaklary kesmek, parmak mafsallarýný yýkamak, koltuk altýný temizlemek, etek týrapý olmak, intikhasu'l-ma (istinca yapmak)” (Müslim) uyarýsýnda bulunuyordu. Allah’ýn yaratma kanunu Fýtrat dini Kur’an’da geçen yüzünü “Hanif dine dođrult” ifadesi, insanýn fiziksel yünelmesini deđil gönülden yünemesi anlamýnda kullanýlmýptýr. “Öyleyse sen yüzünü, Hanif dine dođrult; Allah’ýn fýtratýna ki, insanlary onun üzerinde yaratmýptýr. Allah’ýn yaratmasý deđiptirilemez; ipste dosdođru din odur, fakat insanlaryn çođu bilmezler.” (Rum, 30) Dikkat edilirse ayette, “Sen yüzünü, Hanif dine dođrult;” buyurmaktadýr ki bu yüz, fiziki yüz deđil yün anlamýndaki yüzür, yani gönül yüzüdür. “Görmediđi Rahman’a saygýly olan, yünelmip bir kalp getiren kimseye!” (Kaf, 33) Bu, týpký Kur’an’da geçen göz ifadesine benzer; Kur’an’da kör olarak nitelendirilenler, kafa gözleri kör olanlar deđil, idrak etmekten mahrum olan, gönül gözleri kör olanlardýr.

“Yeryüzünde gezmediler mi ki böylece onların, onunla akledecek kalpleri yahut onunla ipitecekleri kulakları olsun. Fakat bir gerçektir ki, gökler kör olmaz; ancak göğüslerin içindeki kalpler kör olur.” (Hac, 46) “Onlardan sana bakan kimseler de vardır, fakat payet basiretleri yoksa kulları sen mi hidayete erdireceksin!” (Yunus, 43) Rum suresi, 30. ayette geçen Fýtrat ifadesi insanın, Rabbinin kabullenecek bir yapıdaki yaratılış anlamında kullanılmıştır. Nitekim ayette “Sen yüzyüzen, Hanif dine doğrult; Allahın fýtratına ki, insanların onun üzerinde yaratılmıştır” buyurularak insanın, Hanif din üzerinde yaratıldığı belirtilmektedir. Bu, yüce Allah (cc), insanların, iyiye meyilli, kulları; reddeden bir yapıda yaratmasıdır ki, İslamın temel prensibi de zaten budur. Bu ayet, insanın, yüce Allahın birleyen Hanif dine dnmelerini istemekte, insanın zaten bu dine uygun yaratıldığı bildirilmektedir. Ayette geçen “Allahın yaratması değiptirilemez; ipite doğru din odur.” hkmünde, değiptirilemez olanın yaratılan insan değil din olduğu bildirilmektedir. Ancak mftiriler, Allahın dinini bile değiptirebilmeleridir. Yüce Allah (cc), insanın yaratılışından sonradan değiptiğini bildirirken bu değipimin, fiziksel olarak değil huy ve karakter olarak olduğunu, bu nedenle de o değipen insanın cehennemine gireceklerini birçok ayette bildirmektedir. Yüce Allah (cc), Kendisine kul olmaları için yarattığı insanların, nasıl değiptiklerini ve durumlarını çccok açık bir şekilde bildirmektedir. “Ben cinleri ve insanların, bana kulluk dıyında (bir nedenle) yaratmadım.” (Zariyat, 56) “Andolsun Biz, insanın en güzel biçiminde yarattık, sonra onu apağıların apağısına çccok evirdik.” (Tin, 4-5) “De ki: “Size haber vereyim mi Allah katında cezası bundan daha kötü olan; Allahın, üzerine lanet ve gazap ettiği, maymunlar, domuzlar ve tağuta itaat eder kıldığı kimse, ipite onların yeri daha kötüdür ve onlar döz yoldan sapmıplardır.” (Maide, 60) Yüce Allah (cc), insanın değipmesinin, sakal ve bıyığın keserek değil, imandan yüzyüzen evirmesi ile olduğunu ve onların, hayvanlardan da apağıda bulduklarını bildirmiştir. “Yoksa sen onların çccok oğunun gerçektir;ekten ipittiklerini ya da aklettiklerini mi sanıyorsun! Þphesiz onlar, ancak hayvanlar gibidir, bilakis onlar, yolca daha sapıktır.” (Furkan, 44) Allah katında canlıların en kötüs, þphesiz kâfirlerdir; artık onlar iman etmezler.” (Enfal, 55) Yüce Allah (cc), insanın değiptiğini anlamayan, anlamak istemeyenlerin, adeta beyinlerine sokarcasına gerçektir;ekleri bildirmekte, anlamamakta ısrar edenlere de kâfirlere vererek anlamalarını istemektedir. “Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz fakat onlardan çccok ayrılan, bu

yüzden peytana tabi olan, böylece azgýnlardan olan kibinin haberini oku! Eđer dileseydik elbette onu, onlarla yükseltirdik, fakat o, yere saplandý ve hevesinin peşine düþtü; onun durumu, týpký þu köpeđin durumuna benzer ki, üstüne varsan da dilini sarkýtýp solur, onu býraksan da dilini sarkýtýp solur. Ýpte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur. Bu kýssayý anlat, belki düþünürler.” (A’raf, 175-176) Yüce Allah (cc), kendisine kul olmaları için en güzel biçimde yarattýđý insanların, hevalarýna ve peytana tabi olmaları sonucunda nasýl deđiptiklerini, domuzlardan, maymunlardan ve köpeklerden daha apađý bir seviyeye düþtüklerini bildirdikten sonra, insanların Hanif yani Allah’ý birleyen dine uygun bir þekilde yaratýldýklarýný, bu Hanif dine uymalarýný istemektedir. Fýtrat dini, yüce Allah’ý birleyen dindir; bu dine uymamak þirktir. Yüce Allah (cc), fýtrat dininin Ýslâm olduđunu ve kendi katýnda kabul edilen tek dinin o olduđunu bildirmekte, bundan sapan Kitap ehlinin Allah’ýn ayetlerini inkâr ettiklerini bildirmektedir. “Muhakkak ki Allah yanýnda din, Ýslâm’dýr; Kitap verilmip olanlarýn ihtilaflarý, baþka deđil, ancak onlara ilim geldikten sonra kendilerinin azgýnlýklarýnýn açýđa çýkmasýdýr. Kim, Allah’ýn ayetlerini inkâr ederse, elbette Allah, hesabý çabuk görendir.” (Al-i Ýmran, 19) “Þüphesiz ben Hanif olarak yüzümü;, gökleri ve yeri yoktan yaratana çevirdim ve ben müþriklerden deđilim!” (En’am, 79) “Ve muhakkak yüzünü;, Hanif dine dođrult ve sakýn müþriklerden olma.” (Yunus, 105) “O halde Allah'tan, geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce, yüzünü; dosdođru dine dođrult, O gün (insanlar) ayrýlýrlar.” (Rum, 43) “Sonra sana vahyettik: ‘Hanif olan Ýbrahim’in milletine (dinine) tabi ol ve (o), müþriklerden olmadý.” (Nahl, 123) “De ki: ‘Rabb’im, þüphesiz beni, dosdođru yola hidayet etti; Hanif olan Ýbrahim’in sađlam dinine. O, müþriklerden deđildi.” (En’am, 161) Kur’ani bu gerçekler ortada ve azýcyk aklý olanlarýn bile anlayacađý bir þekilde ayetler açýklanmýþ iken bazý kimseler, bu apaçýk Kur’ani gerçekleri anlamadýklarý ya da anlamak istemedikleri için Allah’ýn yaratma kanununu ve bunun deđiptirilemeyeceđi gerçeđini, insanýn saçýna sakalýna indirgeyerek kendi bulduklarý seviyeyi göstermektedirler. Sakal býrakýlabilir! Her insan, dini bir hususiyet kazandırmadan elbette sakal býrakabilir. Bu konuda, bir farziet bulunmadýđý gibi bir haramiyet de söz konusu deđildir. Sakal, tamamen bireysel bir tercihtir; kipi, tercih etmesi durumunda sakal býrakabileceđi gibi býraktýktan sonra da dilediđi þekli verebilir, ya da kesebilir. Yanlýp olan, sakalý dine mal etmek ve sakal

býrakmayanlarý küfür iþlemekle suçlamaktýr.
Normal 0 21 false false false TR X-NONE AR-SA

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99;
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:6.0pt; mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:6.0pt; mso-para-margin-left:0cm;
text-indent:35.45pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köþe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=247